

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАЧКУ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
ИД ГОДИНУ 6 дин.
ИД ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ИД ГОДИНУ 9 дин.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА
ЈЕ У ЗДАЊУ
ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. парага од врсте.
Претплату вала слати упутницом на општински суд а све кореспонденције на уредника.
рукописи не враћају се.
Неплаћена писма не примају се

Грађанству Вароши Београда

Указом Његовога Величанства Краља Србије Милана Првог, од 13-ог овог месеца, наређени су избори народних посланика. Према томе, са погледом на 25-ти члан изборног скупштинског закона, Суд општине београдске позива грађане вар. Београда да 17. Септембра ове године дођу у општинску кућу на

ИЗБОРНУ СКУПШТИНУ

ради избора

Два посланика за варош Београд

за трогодишњу (1887, 1888, 1889 годину) скупштинску периоду.

Изборна скупштина отвориће се у 8 часова из јутра тачно, као што наређује 27. члан изборног закона.

На изборној скупштини за избор посланика, има право гласа сваки српски грађанин, који је пунолетан и плаћа држави грађански данак на имање, рад или приход. — Грађански данак сматра се да плаћа онај, који по закону о непосредном порезу да је преко 15 динара на годину (чл. 46 устава, чл. 17 изборног скупштинског закона и чл. 95 зак. о непосредном порезу). — Они који су ослобођени од плаћања порезе, нису лишени права на бирање, ако им оно иначе припада.

По гласу чл. 18-ог изборног закона скупштинског не могу да бирају посланике:

а.) Скитајући се цигани

б.) Они, који стоје код других у служби под платом или издржањем, а по закону о непосредном порезу плаћају мање од 15 динара порезе годишње;

в.) који су осуђени због злочинства, за време докле се не поврате у права;

У Н И В Е Р З И Т Е С К А Б И Б Л И О Т Е К А
г.) који су осуђени због преступа, па овај доноси губитак грађанске
части, за време док траје губитак права;

д.) који се налазе у затвору или притвору судскоме, због злочинства
или преступа поменутог у тачци в.) и г.);

ћ.) они, који су судском пресудом осуђени да су злоупотребом своје
власти, претњом, поклоном или обећањем поклона за себе или другога радили
да за посланике или поверионике изабрани буду, или они, о којима седокаже
да су свој глас продали — за време докле је пресуда одредила

ж.) они, над којима је стециште отворено, до свршетка;

з.) они, који су под старатељством, и најзад

ј.) они, којима последња тачка 48. члана устава бирање забрањује.

Сваки бирач може бити изабран за народнога посланика ако поред
главних има још и ове услове:

а.) да је навршио **30** година;

б.) да плаћа годишње преко **30** динара у име **непосредних** пореза и

в.) да не спада у изузете **48-им** чланом устава земаљског.

Гласање ће почети, чим се отвори изборна скупштина, дакле у **8** часова из јутра и трајати непрекидно до заласка сунца; а тада ће бирачки одбор, ма да сви бирачи нису дошли и гласали, по чл. **33-ем** изборнога закона скупштинског, решити и огласити: **да је изборна скупштина свршена.**

Сваки бирач може само лично дати свој глас. — Азбучни спискови бирача изложени су на углед у канцеларијама пореског књиговодства општинског надлежства, где се могу разгледати преко целога дана.

По одлуци управне седнице суда општине вар. Београда од **8.** Септембра **1887** год. Абр. **637**

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ

Живко Карабиберовић

ДЕЛОВОЋ

Спасо Хаџи-Ристић

Боград 8 септембра.

Указом Његовога Величанства Краља од 31. пр. мес. постављен је досадањи председник, г. Светомир Николајевић, за професора велике школе а за председника општине наименован г. Живко Карабибровић, који је 6. ов. мес. уведен у дужност. Ради полагања заклетве, позван је био у седницу општински одбор, који се по саслушању указа Његовога величанства о наименовању г. Карабибровића за председника општине, једногласно одазвао са: „Живео Краљ!“ „Живео Краљ!“ „Живео Краљ!“

По положеној за тим клетви, нови председник је поздравио одбор од прилике оваком речи:

*

„После ове свечане клетве к ју сам, господо представници, био сретан да положим пред вама и — како закон налаже — пред Судом, сматрам да ми је најпреча дужност изјавити дубоку благодарност нај пре Његовом Величанству Краљу на поклоњеном ми и свог пута владаљачком благовољењу, а за тим да изјавим своју захвалност Његовој Влади, која ме је и предложила Његовом Величанству за ово место пуно части и одликовања.

„Но и ако долазећи у вашу средину поверењем Његовога Величанства и поверењем владе, мени је само стало и до поверења грађанства, поверења, које сам — ласкам себи — и раније у лепој мери био срећан да уживам, и које по ново да заслужим, увећам и оправдам, биће поглавита брига моје части а данас и — старости.

Од онога времена, кад сам са председничке столице сишао, ја до сада нисам јавне послове ни радио, па ми то пружа јемство да старо поверење грађана нисам ни изгубио; и баш с тога јаче, ја ћу тежити да у вароши, у којој сам живео и радио, у којој сам дане своје снаге провео, да у њој и у овим годинама стечем у награду ново поверење и да то поверење сачувам до последњег часа свога.

„Но да ту награду, изнад које нема веће на граде, постигнем, моћићу само тако, ако код вас, господо одборници и пријатељи, наћем оне потпопре, коју ви, задахнути љубављу према општини и њеноме болјитку, нисте украћивали ни мојим поштовањем предходницима и коју, потпору, ја вас молим да не укратите ни мени. Са њоме дакле, ја, и ако данас старачки, надам се да ћу моћи да послужим нашој општини корисно; надам се да ћу, као што рекох, оправдати поверење, што у осталом грађанство има права и да очекује, кад ме и материјално награђује; — надам се томе у толико

пре, што пратећи за ово време рад представништва, знам да данас имамо на расположење прилично спремљеног материјала, драгоцене грађе, па ћемо се њоме користити: што не издржи пробу чекића, одбацити, а што буде добро усвојити, за даљи основ нашега рада. За оно време, ми смо се бавили општинским пословима више у основу, докле ћемо да сас моћи приступати и њиховом практичном остварењу, варочито, што имамо данас куд и камо погодније прилике; јер н. пр. онда нам је кредитни завод био једни који би вам и то недовољних услуга могао указати у новчаним потребама општине, докле сада народна банка, завод народни и много јачи, без сумње ће моћи да потпомогне успешно наше операције.

„Не треба даље овог часа да говорим ништа; допустите ми само поменути још једном, да ће моје највеће старање бити уложено на то, да заједно искупимо нашу част, улажући је у послове општинске, и да вароши нашој остваримо коју од њених стварних и осетних потреба. — С благодарошћу, господо одборници, ваш ће председник примати све ваше предлоге, извршивати све ваше одлуке, тврдо уверен да ће тиме послужити Краљу, отаџбини и вароши својој!

За овим је узео реч одборник г. Коста Црногорца од прилике овако:

„Господине Председниче! Добра воља, моја и мојих другова, удружене вашом готовошћу: да пословима и интересима општине поклонимо све сile, јамче ми да ће рад наш тећи путем жељенога успеха, ма да се не могасмо у последње време похвалити изгледом брзог успевања. Ја молим господу другове да ме овакте изјавити: (чује се: „овлашћујемо“) да ћемо вас помагати у раду оном праведном готовошћу, која је потребна, ако нам у истини напредак наше општине и вароши на срцу лежи. Добра воља, коју ви мало ч с изјависте, нека би онда била ортотип нашег рала, а овај — сви да желимо — показао се стваран, дакле пе — само елаквентан. Ми смо увек спремни за стварни рад; и гледајући у вами старог грађанина, имамо у толико јачу веру да ћемо се општинским радом заједао испети на висину, која ће оправдати поверење, поверење, средством којега ми и седимо овде, да се бринемо о нашој општини.

*

Реч г. Црногорца поздравили су г. г. одборници са „живео председник!“, после чега се одбор

СЛУЖБЕНИ ДЕО

САСТАДАК

одбора општине београдске 22 августа 1887 године

(из стеноографским белешкама)

почетак у 6 часова по подне.

(Справник)

Г. Марко Леко. На неоснвана пецања г. Ст. Добријевића, нећу ништа да одговорим, то остављам да пресуде кметеатници, који познају чланове стручне комисије. Ради објашњења имам да кажем још неколико речи,

Они, који неувајају комисијски извештај и који хоће комисији да врате понуде о грађењу водовода, да их комисија по нова прегледа, као да незнaju, да су комисије у опште само саветодавне чињенице наше општине. Према томе и ова стручна комисија, као саветодавни фактор, казала је у своме извештају све, што је по овом важном питању могла да каже.

Шта треба пак, да се даље ради, то је друго питање, и о томе можемо већати, но пре свега треба да усвојимо извештај комисије.

У осталом, у колико ми је познато, комисија је у своме спроводном писму, које је више приватне природе, упућеном на г. председника општине, и о томе, шта би требало даље радити, казала своје мишљење.

Комисија је дакле дала савета и о томе питању, но од ње се неможе тражити, да она то и изврши. Сви чланови стручне комисије, оптерећени су својим редовним пословима тако, да кад би се од њих захтевало, да и све претходне радове за грађење водовода израде, морала би сасвим напустити своју дужност. Ти радови такве су природе, да кад се озбиљно врше, они абсorбују сво време радене снаге. За тај посао, морају се ангажовати нарочити стручњаци, који би се могли дати у помоћ стручном особљу наше општине.

Мишљења сам дакле, да усвојимо извештај комисије и да решимо, да је нужно, да се израде сви предходни радови, потребни за грађење водовода, па тек онда, да се приступи извршењу овога важног поса.

Г. Ст. Добривојевић. Г. председник и г. М. Марковић тврде да је одбор решио да се варош само изворном водом снабде. То не стоји у решењу одборском. Ја сам био у седници и знам да је најпре решено да се тражи изворска вода, и ако се нађе, онда да се она употреби, а није решено у начелу, да се изворском водом служимо. Стоји јасно да се тражи изворска вода и одређена је сума за истраживање, и комисија је требала донети извештај, да ли је нађена изворска вода; али ни до данас није нађена, а нити је комисија дала мишљење о томе, да ли је нађена изворска вода.

Г. М. Марковић је казао да ове понуде одбацимо, па онда да тражимо мишљење од комисије шта да радимо. За што да их одбацимо? баш ове понуде ја мислим могу нам служити као материјал за понуде, па за тим да радимо онако, као што је предложио г. К. Петровић.

Г. Марко Леко рече да су чланови комисије чиновници и да их не можемо теретити послом. Ја мислим не треба их штедити, јер и мени није лако као одборнику, а

разашао. — На састанку су били ова г. г. одборници: Павле Матић, Ф. Розелт, Јов. Дилбер, Димитрије Ђ. Миловановић, Н. З. Поповић, Милош Валожић, Милан Вељковић, Атанас Кумануди Сефије Станковић, Н. Боди, Н. Кики, Јанаћ Костантиновић, Светозар Јанковић, Коста Црнорач, Стеван Јосифовић, Илија Антоновић, Васа Дучић и Н. Ђорђевић.

*

Мало доцније г. председник је паредио да се у општинску дворану искупи сав чиновнички персонал, коме је од прилике изговорно ово:

„Као што вам је свима познато, господо, ја сам дошао да заузмем место председника општине, поверијем Његовога Величанства Краља, верењем владе и надам се биће поверењем и грађана. Ја сам се заклео да ћу дужност своју испуњавати искрено интересе општине бранити савесно а на то — више од заклетве — дао сам и своју поштену реч за ложио част своју!“

Да могнем учипити ово, да могнем искупити залогу своју, зависиће од вашег искреног рада; од њега ће зависити кондуита моја код владе; од њега кондуита и код грађанства. Ако рад ваш буде непристрасан а истрајан, моћићу ја — а тиме и ви — без зазора погледати у очима оних, који имају права тражити од општинских органа и савесност и правдилност у свакоме послу и поступку. Ја сам се дакле поверио вама, па вас као човек молим а као стаћеница опомињем: да се у свакоме послу руково дите само обзирима потпуне правдичности и правдилности; да се према грађанству у званичној радњи односите уљудношћу и благошћу; да пазите — нарочито органи спољне службе — на употребу само законских права, потребном строгошћу или и без вређања; да се сем дужности не мешате ви у шта више, а моје је да се бринем за положај ваш, па ако треба и да вас представљам, чега — надам се — нећете се постидети. Општина и њени органи најпре треба да показују обазривост и благост! — Ја вас ва ово све данас само потсећам; а буде ли се нашао ко да противно опоме што рекох поступна, ја се нећу устезати да таквога од службе разрешим и тиме пред грађанством скинем са себе одговорност, која би иначе на мени лежала.“

*

Персонал је изјавио своју захвалност на овој речи и опомени свога новога старешине.

У они су као и ми. Признајем да је тежак посао, да треба добра времена, али ми ћемо да их молимо, па ако неће да приме, наши синови, онда ћемо тражити стране људе.

Г. Председник. Споменусте комисију, која је испитивала, да ли има изворне воде у околини Београда. Одбор је доиста донео решење, да се варош само изворском воде снабде, ако се нађе изворска вода, а на несрещу кад се не би напила, онда би — разуме се морала узети савску или дунавску воду. Одбор је одредио и једну комисију, да испита има ли изворске воде, и комисија је испитала и поднела извештај, који сам прочитao у одбору. Она је нашла да у околини Београда има изворне воде довољно да се варош снабде. Сад је остало на општини, да про ужи даље испитивање и да спреми изворе из којих ће се доводити вода. Кад то општина учини онда ће се истом мочи прићи спремању плана и услова на основу којих ће се — онако како закон прописује — мочи ступати у преговоре за грађење водовода. Не стоји оно што пеки рече да изворне воде нема у близој околини наше вароши.

Г. Марко Степановић. Ја хоћу да кажем коју о тој комисији, која је истраживала изворну воду у околини Београда. Ја не знам да ли је та комисија тачно испитала и где има изворне воде. Ја се сећам да сам слушао у једној од седница одборских од г. Косте Црногорца, кад је навео, да се од прилике у околини Београда — рејону Авала — налази толико воде, да се варош може снабдевати, да има још три пут више становника, колико сад. Сад, господо, комисије су излазиле, копани су бунари, на које је утрошено на хиљаде динара, и још нико не може да каже, нико не може да изађе на лице места, па да каже: ево, извери су овде, него вечито комисије, па опет ништа. Утрошили смо толике паре, паљо је толико речи око овог једног нашег водовода, па опет хоћемо да га одбацимо. Позвали смо поштовано грађанство, али види се да се нико не јавља за реч Ја држим, госводо, да би требало једанпут одсечно да се каже, и најбоље би било, да лично сам г. председник изађе и испита помоћу општинског инжењера и један пут за свагда прецизно да се зна, како стоји ова ствар.

Г. Милутин Марковић. Хоћу само још овога да кажем. Ја опет тврдим, да је решено, да се варош снабде са изворском водом, а доцније је потом решењу и одређена комисија и потрошено је на истраживање изворне воде. И онда ја мислим, да не може нико да каже, да није решено, и после тога тражити, да се продужи рад са овим понуђачима; ја мислим да је то наопачке, и то значи, да се намерно иде на то, да не дођемо до водовода.

Г. Председник. Нико се више не јавља за реч.

Поред мишљења комисијског, имамо господо, овде једно мишљење г. К. Петровића и г. Ст. Добривојевића, који су говорили у томе смислу да треба ове понуде вратити натраг комисији и умолити је да она избере, која је од њих најбоља, па да на основу те најбоље напише услове, по којима ће се одбор даље погађати.

Молим вас, господо, ја ћу ставити на гласање најпре извештај комисије.

Ко усваја мишљење комисије, тај ће казати „за“, а које противан, тај ће казати „против“. (Настаје гласање.)

(После гласања)

Г. Председник. Господо, од 24 одборника 14 су гласали да се не усвоји мишљење комисије, дакле већина је противна мишљењу комисије. Остаје сад предлог г. Косте Петровића и још неколицине који гласи: да одбор умоли комисију, која је понуде проучавала, те да на нов узме у оцену и да избере, која је од њих релативно најбоља, те да на основу те најбоље пропише услове, под којима би се општина с тим предузимачем погађала.

Господо, ја опет кажем да се такав предлог по моме мишљењу са законом који прописује начине како се општине могу прилагити подизању својих грађевина. Јавни конкурс искључује погађање са једним. Ја вас молим да поднесете предлог у облику у каквом га могу изнети на гласање.

Г. К. Петровић. На основу закона расписан је конкурс, и на основу закона ми можемо ступити у преговоре и закључити уговор с најбољим понуђачем наравно по условима, које нам комисија буде прописала. Дозволите ми, господо, да попово кажем: да се нећемо огрешити о закону ако будете мој предлог усвојили. Још нешто на првом је месту предлог мој, који је потпомогнут, и ако буде предлог везаконит, надзорна власт, која сва наша решења контролише, уништиће одлуку нашу. Дакле немамо се и са тога обзира бојати да ћемо узгасити у какву против законитост.

Г. Председник. Ја налазим да је неаконито, и не морам да примим. (Жагор.)

Г. Ст. Добривојевић. Предлог је овакав: да комисија избере понуду, која је најбоља, и да на основу те пропише услове, по којима би се општина могла погађати са свима, који су се јавили, дакле опет да буде јавно, а не тајно.

Г. Председник. Предлог г. Добривојевића има више законских услова да се о њему може гласати. Ја ћу њега ставити на гласање. Ко је за то да одбор умоли комисију, која је понуде проучавала, да избере, која је понуда за водоводе релативно најбоља и према истој пропише услове, под којима би се условима општина могла погађати за подмирење те потребе, т. ј. водовода? Усваја се).

Господо, молим вас да прећемо даље; можемо још нешто решити. (Чује се: доцкан је). Онда само неколико уверења да дамо (чује се: доцкан је, неможемо). Али само уверења господо (чује се: ни то, доцкан је).

Састанак је трајао до 8 $\frac{1}{2}$ часова по подне.

САСТАНАК

Собрата општине београдске

27 Августа 1881 год. у 6. час. по подне

(По стенографским белешкама)

Присутни: Председник општине г. Св. Николајевић, члан суда г. Јанаћ М, Јанковић, одборници и заменици г. г. В. Дучић, Др. М. Т. Леко, Дим. Наумовић, Илија Антоновић, Јов. Милановић; Д. Ђ. Милановић, Павле Матић, Ферд. Розелт, Јов. Петковић, Самуил Пијаде, Н. М. Боди, Стево Добривојевић, Јов. Дилбер и Милош Симеоновић.

Г. Председник. Да почнемо господо. Имамо велику количину молаба за уверења о сиромаштини деце. Школе већ почињу и ствар је хитна морамо то сршити. Ја сам све ове молбе и сам, а и са судијама општинског суда прегледао и нашли smo да треба свима пријивљеним уверена издати. Но ред је да то преко одбора пређе с тога ћемо све редом читати — чујте дакле. (Прочитано и одбор изјављује да су сва лица сиротног^g стања)

Сад имамо да дамо неколико уверења о владању и имовном стању — одбор је изјавио своје оцене.

Да пређемо на неколико лицитација, које ваља одобрити или одбити.

Изволте чути лицитациони протокол о саланским плацевима. Лицитација је остала на четворици лицитанда за 1336 дин. дакле 494 дин. мање од прошлогодишњег закупа. Има ли ко да каже што?

Г. Ст. Добривојевић. Ја сам да се та лицитација поквари па да се почне од оне цене, која се сад после лицитације највише нуди. Општински чиновник држао је сам ову лицитацију без одборника, па кад је исту свршио звао ме да подпишем, што ја нисам хтео потписати јер ме је у мрак звао.

Г. Председник. Пристаје ли одбор да се ова лицитација поквари и нова нареди? (Пристаје).

Лицитација цубока није се могла држати јер нико није ва лицитацију дошао. Досадањи закупник Ђорђе Пан ћела по уговору склоњеним са државом за лифтеровање меса за војску има право да даје образине и срце уз месо па за то и није дошло на лицитацију.

Г. Самуило Пијаде. Кад му се прима право има. То не би требало дозволити тако.

Г. Стеван Добривојевић. Ја мислим да г. председник расправи то питање о цубоку са г. министром војним. Цубок је досад даван општини стога што се на нашој кланици коље и стока за војску.

Г. Јован Дилбер. Треба о своме обратити пажњу г. министру војеног јер иначе сада један во имаће по 2—3 главе.

Г. Председник. Дакле треба гледати да тај цубок отпадне од војске. То хоћете. (Јесте).

Г. Самуило Пијаде Али онда општина губи. Ту ће бити штете најмање 2—3 хиљаде динара. Наша је ствар да ми гледамо само општинске интересе.

Г. Председник. Дакле одбор је за то, да се обрати пажња г. министру и да овај цубок припадне општини. (Јесте).

Лицитација о саланском праву остала је на Николи Томићу за 890 дин. дакле према прошлогодишњем закупу 250 дин. мање.

Г. Стеван Добривојевић И та лицитација да се не одобри. Они се договоре само да општину оштете. Ова лицитација да се одреди што раније а чиновницима општинским који лицитацију врше треба издати налог, да одмах зову у присутности и одборнике за то одређене, а тим одборницима треба дати дијурну из новаца за ванредне потребе, па ће онда сваки радо ићи и посао савесније вршити и општина ће тада зарадити много више.

Г. Председник. Пристаје ли одбор да се и ова лицитација поквари а друга одмах нареди? (Пристаје)

Изволте чути лицитацију о акцизу механском који је остао на Мијаилу Јовичићу за 33571 дин. дакле опет 829 дан. мање од прошле године.

Г. Васа Ђучић. Општина треба да је благодарна и за 25 хиљада динара кад добије То треба усвојити.

Г. Стеван Добривојевић. Ниједан нема такав рачун, као тај Јовичић јер је то човек једини који може све да контролише и похвата. Он иде по кафанама и све зна шта се гдје кују и продаје. И ја сам да се одобри.

Г. Јован Дилбер. И ја сам мишљења да се ова лицитација одобри. (Чује се: да се одобри).

Г. Председник. Пристаје ли одбор да се одобри? (Пристаје).

Лицитација за општ. плацеве у бари „Венецији“ остала је па њих више закупа али за много мању цену од прошлогодишњег закупа.

Г. Стеван Добривојевић. Да се та лицитација поквари.

Г. Председник. Они се на Сави договоре, па онда удешавају да узму пошто зашто. Нама неостаје ништа друго, него да се ти плацеви од стране општинске таксирају, па ко хоће нек држи, а ко неће он нека се креће са плаца (Чује се: То је најбоље). Ако пристајете на то, онда ко ће ту таксу да одреди. (Чује се: Суд, одборници 2—3) Нека господа мисле да оставимо суду а нека да буде и суд и одборници. Хоћете ли да узмемо три одборника? (Хоћемо). А хоћете ли ви или да ја кандидујем (Чује се: ви). Добро Ја кандидујем Добровојевића, Ђучића и Антоновића.

Г. Стеван Добривојевић. Данас смо изишли са г. Леком и видили смо где држи грађу Милош Димитријевић. Он каже да плаћа свега 10 дук. годишње а за крчио је цео плац. Од истог је нешто дао и под кирију и узима 3 дук. месечно. То све општински суд не види и неводи рачуна а то му је у дужности. За то сам ја да се и то прибележи, па и њему да се одреди такса.

Г. Председник. Усваја ли одбор да се и ово прибележи и таксира? (Усваја).

Г. Стеван Добривојевић. Ја сам овде од 25—6 година и видим да су на бари многе куће подигнуте. Питao сам становнике, чије су те куће, а они кажу приватне. Ја би молио г. председника да закаже општинском адвокату да набави тапије од свију плацева и да се одреди једна комисија, која ће све те тапије прегледати, те да се види из ког су времена те тапије и да ли вреде.

Г. Председник. Ја знам да сви имају тапије и то већином нове.

Г. Стеван Добривојевић. Нека се те тапије прикупе, ја ћу их прегледати и водићу за општину парницу бадава.

Г. Председник. Ја мислим да нико веће користи неби учинио општини до онај који би могао те тапије поништити. Ја мислим да ће се чак и у општинској архиви наћи доказа, да су ти плацеви били некад општински. Сад је питање могу ли се те тапије поништити.

Г. Стеван Добривојевић — Може.

Г. Председник. Ако то може онда ћемо ту ствар једног дана изнети у седници.

Г. Јован Дилбер. Ми смо пређе били оскудни у инжињерима да би имање општинско снимили. Сад имамо

два инжињера па треба да им се стави у дужност да сва имања премере те да знамо шта је наше.

Г. Председник. Виш пута смо говорили о томе да одредимо инжињера да премере све плацеве приватне и општинске. То ће се зимус предузећи па ће се и тапије сравнити. Сви знате да су тамо та места била пуста под баром. Сад људи се приближили са својим плацевима до самог жељезничког насила. Њих већина имају тапије. Но и код нових тапија, кад би се премерили плацеви видило би се да су границе прекорачене. Дакле зимус ћемо све премерити.

Г. Стеван Добриловић. Ено и на зеленом генцу код онога — ора — дуда — кажу то је заградио Тса Миленковић с обвешом да одмах дигне, а сад говори да је његов плац. Шта то значи дозвољавати да се заграђује општинско имање па после кад дође до спора сведочима општина не може да доказује.

Г. Председник. Видију ја то. Држим да он та није могао ни заградити.

Сад изволте чути протокол лицитације о давању баште у фишекијској улици (чита) прочитан.

Ми смо одказали бившем закупцу с тога, што је подигао неке зграде на том плацу. Сад је он опет дошао и нуди исту цену или да му општина не смета да може дидиши шуне.

Г. Стеван Добриловић. Ја сам да се ова лиџија поквари.

Г. Председник. Пристајете ли да се поквари? (Пристајемо). А при новој лиџији хоћете ли дозволити да се подижу на том плацу привремене шуне.

Г. Васа Дучић. Па и сама црква спекулише и кад она то чини за што не би општина.

Г. Стеван Добриловић. Ако усвојимо овај предлог г. Дучића онда треба наредити инжињеру најпре да изиђе и направи план и да се означи какве зграде смеју подићи.

Г. Председник. Имате ли уверења ако би поделили на плацеве да би више добили? (Имамо)

Дакле одбор остаје на томе да се ова лиџија поквари; да се нова објави; — да се на плацеве подели и да се могу дозволити привремене грађевине с тим, да те грађевине не смedu служити за штале, сместиште сена и других запаљивих ствари — (остајемо). Добро, онда ћу ја наредити инжињеру, да изиђе и обележи на колико се парцела плац може поделити, па ћемо после видити на који начин и под којим условима ћемо их издати под закуп.

Изволте чути лиџију о плацу у жељезничкој улици. (чита).

Г. Стеван Добриловић. Боле је да остане празан плац него да се тако уступи.

Г. Павле Матић. Требало би дозволити да се на томе плацу направе бараке и онда ће се извесно више добити.

Г. Председник. При лиџији био је и неки Живко па каже да би дао 100 динара, ако би дозволила општина да прави зграду. Мени се чини да не би изгледало добро према нашим грађанима који онде у околини имају куће и дућане. Ми би им чинили конкуренцију са нашим пла-

цевима и дућанима ако би се дозволило да се на тим плацевима дижу.

Г. Васа Дучић. Па лепо и онај који има у околини дућане нека сам закупи плац па нека подигне грађевину. (Чује се нек остане онако као са плацем у фишекијској улици). Пристајете ли тако? (пристајемо).

Г. Председник. Молим вас господо, ми смо решили једно питање о издавању танија на плацевима око лаудановог шанца. У ранијој седници одборској од 25. јануара ове године решено да се тапије издају само онима, који имају старе тапије; али има људи, који немају тапије ну држе имање и сад долазе и траже да им се та папије издаду.

Г. Васа Дучић. О томе има извештај комисије.

Г. Председник Има. (Чита извештај).

Ви полазите од једне претпоставке, која није на чисто доказана, а та је да је лауданов шанац општинско имање, и граница атара београдског. Лауданов шанац не може се узети као међа општинског имања.

Г. Васа Дучић. Ко је наследник тога земљишта лаудановог шанца?

Г. Председник. Чим ви можете доказати да то није приватно имање. Ја не могу да се сетим или сам читao негде кад је то питање претресано овде, па се није могло расправити. А кад би се узело да је Лауданов шанац општинско имање, ми би имали хиљаду грађана којима би требало спорити право притежања.

Г. Марко Леко. Мени се чини да је онда остало на томе, какав ће план изаћи од г. инжињера Зарића.

Г. Стеван Добриловић. Комисија је изрекла шта је општинско а шта државно имање. Ја сам био у тој комисији. Тај извештај није изнешен овде у одбору.

Г. Председник. Тај извештај читан је и на основу тога извештаја решено је, да се издају тапије онима, који имају старе тапије. Ну тај извештај не даје никакав ослонац за решење овог питања. Збиља ми не можемо доказати да је Лауданов шанац граница општинског имања а кад то не можемо доказати, ми можемо лако губити у парници са овим људима. Ово је питање било преће пред одбором и г. Добриловић, г. К. Петровић и сви правници па и сам адвокат општински били су мишљења, да се тапије издају и онима, који имају своје тапије и онима који немају. Само зnam да је г. Црногорац био противан.

Г. Ст. Добриловић. Оно питање, које је изнео г. Дучић, веома је важно, јер од обележења атара општине београдске, зависи и потврда тапије, јер ако је земљиште атара београдског, потврда тапије спада у надлежност друге општине. Ми не можемо издавати тапије онима, који нису у нашем атару.

Г. Васа Дучић. Ја опет остајем при томе, да се расправи питање, коме припада Лауданов шанац, и за ту цељ ја мислим треба да се одреди једна комисија од стручних лица, у којој нека буде и један инжињер. Ти стручњаци ће нам према науци казати, колики је био грудобран у оно време, и онда се може решити питање, коме припада Лауданов шанац.

(Свршиће се)

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Азбучни спискови за изборну скупштину 17-ог ов. мес. готови су одавао, и као што је у позизу, који доносимо иа челу листа, јављено, они су изложени грађанству на углед и контролу.

Добро би било да бирачи који имају право гласа и мисле на скупштину доћи, да до дана ове (скупштине) у општинску кућу сврате и виде под којим су бројем у сп сак уведені, како би узеј себи тај број могли на скупштини лакше и брже гласати, јер се онда неће морати задржавати док им се имева у списку наћу.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом онога огромног пожара 16-ог пр. мес. у „скопљанској улици“ — бив. згради стolarске задруге — г. Мијаило М. Богићевић, у оставци министар грађевина, подарио је 100 динара у награду члановима пожарне општинске чете а 50. да се поделе оним водоносама, који су воду вукли.

Извршив жељу дароваоца, општанска Суд сматра за пријатну дужност да изјави у толико већу благодарност, што се овог пута тако лепо сегио и пожарника и водоноса баш онај од сопственика, који је најмању штету од пожара претрео.

Од стране општинског Суда 1. Септембра 1887. Абр. 810. Београд.

ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 18. тек. мес. од 2 до 5 часова по подне држаће се у канцеларији инжињерског одељења суда ово општинског, јавна усмена лиџитација за израду следећих потреба за овдашње основне школе и то :

1. Један двокрални орман
2. „ једнокрилни „
3. „ астал за канцеларију.
4. два астала за ученице,
5. две катедре
6. две табле са наслоном, и
7. 78. скамија и то : 8. комада затворених — предњих — а ресто 70. комада отворених са по 2. или 3. седишта

Лиџитација ова држаће се од комада.

Кауција појаже се при лиџитацији у 300 динара у готовом новцу или у државним папирима од вредности.

Ближа условија могу се видити при лиџитацији.

Из седнице суда општине Београдске С.М. 9095. 9 Септембра 1887. год. у Београду.

ОБЈАВА

Суд општински овим јавља грађанству ради знања, да берба винограда и кукуруза почиње 14. овог месеца, с тим, да ће берба кукуруза трајати до 26. октобра и да се до тог времена не смето тока у потес на попашу пуштати.

Из седнице суда општинског С.Л. 8878. 2-ог Септембра 1887 у Београду.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

ДОБРО-БОСАНСКИ ИСТОЧНИК

Лист за црквено-просветне потребе српско-православног свештенства у Босни и Херцеговини.

Излази једанпут месечно.

Цена 2 форинта годишње.

Претплату ваља слати Конзисторији у Сарајево.

ОГЛАС

Одбор општински у сееници својој од 2-ог т. мес. из законских узорка, није одобрио лиџитацију за набавку 1000 до 1500 кубни метара шљунка потребног за спрavку крагујевачког друма. С тога ће се понова на дан 21. т. мес. од 3 до 6 сати после подне држати јавна усмена лиџитација у канцеларији инжињерског одељења суда ово општинског за набавку горње количине шљунка. Лиџитација држаће се од кубног метра заједно са подвоздом до на лице места поменутог друма. Ко жели да се ове набавке прими нека горњег дана у означеном времену на лиџитацију дође и положа 300 динара кауције у готовом или у српским државним папирима од вредности.

Из седнице суда општине вароши Београда Г.М. 725 у Београду 5 Септембра 1887 год.